

Bilag 193.

BRYGGERIFORENINGEN

Den 30. januar 1967.

I det af finansministeren den 7. december 1966 fremsatte forslag til lov om almindelig omsætningsafgift er det i § 39 bestemt, at lov af 16. juni 1962 om almindelig omsætningsafgift (engros-oms) og hermed lov af 31. marts 1965 skal ophæves, når den nye lov om merværdiafgift træder i kraft.

Lovforslaget indeholder imidlertid ikke nogen bestemmelse om ophævelse af lov nr. 212 af 16. juni 1962, som forøgede ølafgiften med et beløb, som svarede til engros-omsen på 9 pct., eller om ophævelse af lov nr. 71 af 31. marts 1965 (der afløste den midlertidige lov nr. 362 af 18. december 1964), hvorved ølafgiften yderligere forhøjedes med et beløb, der svarede til stigningen i engros-omsen fra 9 til 12½ pct.

Bryggeriforeningen tillader sig derfor at anmode udvalget om at foranledige, at disse særlige forøgelse i ølafgiften, der svarer til engros-omsen, falder væk samtidig med, at loven om merværdiafgift træder i kraft.

Årsagen til, at punktafgiften for øl og nogle andre punktbeskattede varer i 1962 med engros-omsens indførelse blev forhøjet i stedet for, at de pågældende varer fik pålagt engros-oms, var alene rent teknisk, idet man ville undgå at beskatte disse varer i såvel fabrikations- som engrosleddet. Dette synspunkt er direkte udtalt i folketinget ved 2. behandlingen den 7. juni 1962 af loven om almindelig omsætningsafgift, hvor den socialdemokratiske ordfører udtalte (Folketingstidende spalte 5241):

„Af praktiske grunde foreslås nu omskatning af de mere traditionelle forbrugsbeskattede varer, ved at man simpelthen forhøjer de såkaldte punktskatter, således at man undgår beskatning i såvel fabrikations- som engrosleddet. Da disse skatter til dels er værdiskatter, har man foreslået dem ændret, således at der gennemsnitligt kun bliver tale om en stigning svarende til 9 pct. i engrosleddet — det

gælder tobak, øl, spiritus, chokolade m. v. —“.

Det samme synspunkt har åbenbart ikke gjort sig gældende for alle punktbeskattede varer, idet f. eks. papir, tændstikker, kaffesurrogat m. fl. direkte blev omfattet af engros-omsen, og uden at punktskatterne for disse varer blev forhøjede.

Det ovennævnte bør derfor som logisk konsekvens medføre, at folketinget nu, hvor engros-omsen foreslås erstattet af en merværdiafgift, også lader den til engros-omsen svarende forhøjelse af punktafgiften for øl falde bort og altså nedsætter ølafgiften med de pr. 16. juni 1962 og 18. december 1964 (forlænget ved lov nr. 71 af 31. marts 1965) vedtagne forhøjelser af ølafgiften på i alt 12,63 øre pr. flaske for skatteklasser I og tilsvarende for de øvrige skatteklasser.

Vi tillader os tillige at gøre opmærksom på, at der ved behandlingen i folketinget af loven om ølskatteforhøjelse af 28. januar 1966 fra flere sider blev udtalt, at denne forhøjelse — 10 øre pr. flaske for øl af skatteklasser I — skulle betragtes som et forskud på meromsen og altså falde væk ved meromsens indførelse. Ved 1. behandlingen (spalte 911—1965-66) udtalte den socialdemokratiske ordfører, at den foreslåede forhøjelse er forskud på meromsen og betegnede denne som „en lille meroms, der kan indpasses i den store meroms“. Ved 2. behandlingen (spalte 2886) udtalte samme ordfører, at forhøjelsen af punktafgifterne var „en slags acountobetaling på den senere almindelige forbrugsbeskatning forstået på den måde, at de skal modregnes i denne“. Det samme fremgår af en udtalelse fra Venstres ordfører (spalte 2892), ligesom det fremgår af en udtalelse fra Venstres formand (spalte 3013), at han „efter statsministerens ord også betragter afgifterne som en acountoforhøjelse“.

I de sidste 5 år er ølskatten steget fra